

בסיועה דשמיा

עֹלָם שֶׁל צְדִיקִים

מַאֲפָפָ וּלְקַט נְפָלָא
מְחֹזֵיל וְגַדוֹּלי הַדּוֹרוֹת

אֵיך חַיָּה גַּרְדָּפִים גַּדוֹּלי הַדּוֹרוֹת
וְאֵיך דְּבָרָיו וְהָעִידָיו עַלְיָהֶם גַּרְיעָ מְבָל

פּוֹתָח צָהָר לְעוֹלָם לֹא יָדוּעַ, עֹלָם שֶׁל צְדִיקִים

לְקַט מְדוֹיק מִקוֹּרִי בָּצְיָון בְּלִת הַמִּקוֹּרוֹת כֻּלָּם

הקדמה

ישנה טעות ידועה, לומר וליחסוב שאם היהנו בהור ההור וההור – בטיח
שהיינו חולכים אחרי אותו גוזל, הרי הוא בזה גוזל.

אבל לא יודעים כי גוזלי עולם שביזם כלל ישראלי מעריצים ומעריצים
וחולכים לאורים, בדורם הם היו נרדפיםמושפעים והוא מדברים נגדם ואף
העלילו עליהם עבירות, ואף הוציאו נגדם פסקי דין מרבניים ובתי דין
שהם אנשים לא הוגנים.

אך במשך הזמן הדברים נשבחים וכבר לא ידועים כלל. וחלילה לשחזר
ולעורר בעת דברים שהו ונשבחו, אך רק להראות את עצת הסטרא אחרי
שכל פעם מחדש מנסה לגורום לדיפות והשלכות ואף פסקי דין מרבניים נגד
צדיקים גדולים, ואנשים נבاهלים כי חושבים שזה אמת, וחושבים שפסק של
בית דין ורבנים מחייב להיות זהה אמת. אך בשרוזאים איך hei על גוזלי
ישראל רבים ונקי עולם, מוכן מה שעושים כל דור מחדש.

דברים רבים ראיינו בכך כל מיני ספרים, אך בל דבר בראני בפנים במקור
לראות אמתתו, ולא הבאנו באן בלי לראות בל דבר במקורו.

והבל שלט נקייה שלא התרבות ופרשנות מאתנו הקטנים, אלא אך ורק
דבריהם הקדושים של חז"ל וגוזלי ההורות שהם מורים לנו האמת.

הפרקדים

פרק א' ..... על גָדוֹלִי עוֹלָם הַעֲדִדו וְדָבָרו הַכִּי גָרוּע

פרק ב' ..... הַסְתָת הַיֵּצֶר שִׁיחָלָקו על גָדוֹלִי הַצְדִיקִים

פרק ג' ..... זֶה מִלְחָמָה גָדוֹלָה לְהַתְקִרְבָ לְעֲדִיקִים

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

פרק א'

על גְּדוֹלֵי עוֹלָם הַעֲדִיד וְדָבָרָו הַכִּי אֲרוּעַ

א. על משה רבינו אמרו שהוא פרוץ בעריות עד בdry בך שמרוב דברים משה רבינו יצא חוץ למחנה.¹

ב. על גְּדוֹלֵי הַצְדִיקִים בְּמִשְׁנֵה הַדּוֹרוֹת הַבָּרוּ וְהַעֲלִילִיִּם דְבָרִים הַכִּי גְרוּעִים וְהַכִּי חֲמוּרִים.²

¹ בפסיקת סנהדרין (דף ק"י): וישמע משה ונפול על פניו, מה שמצועה שמע, שחשדוהו מאשת איש, שנאמר ויקנאו למשה וגוי, אמר ר' שמואל מלמד שככל אחד קינא לאשתו ממשה, שנאמר ומשה לקח את האוהל ונטה לו מחוץ למחנה, פריש ראש"י יצא לחוץ שלא יחשדוהו עוד, וشكرا ענו בו, שהרי מרוב קדושתו פריש אפילו מאשתו.

² לקוטי הלכות (הלכות קרחה וכתוות קעקע הלכה ג', י"א): על משה רבינו עליו השלום היה מחלוקת גדולה כמו שנאמר "והבטיו אחורי משה", ודרשו רבותינו זכרונם לברכה מלמד שחשדוהו באשת איש, וכל אחד

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ג. אמרו על משה רבינו שהוא אינו שפוי, והוא מחהפש לעשות רע לעם ישראל.³.

קינא לאשתו ממשה. וכן על ישעיה, ירמיה ושאר נביאים, ועל שאר צדיקים היה תמיד מחלוקת גדולה בכל דור ודור.

לקיטי הלוות (הלכות סימני בהמה טהורה הלכה ד' אות ל'): עליו מתגברת הסטרא אחרא ומשקר ביוטר יותר מעל כל הצדיקים, ומתחפה ובזה עליו שקרים שלא עלו על לבו.

וכמו שמצינו בכמה דורות, שדיוקן על הצדיק המת בזרא הגדל במעלה ביוטר אמרו עליו שקרים ונכיבים וועלילות שלא עלו על דעתו. ובראשון היה אברהם אבינו שאמרו עליו שהוא מין כמו שמו בא במדרשו. וכן משה רבנו שחשדוהו באשת איש וכל אחד קנא לאשתו ממשה כמו שפרשו רבוינו זכרונם לברכה, וכן ירמיהו חשדוהו באשת איש. וכן פיווצה זה על גודלי הצדיקים דוקא ייחידי הדורות אמרו דברים כאלה.

³ רש"י פרשת זבirs על הפסוק "טרחכם משאכם וריבכם": שהיו אפיקורסים. הקדים משה לצאת, אמרו מה ראה בן עמרם לצאת? שמא אינו שפוי בתוך ביתו. אחר לצאת, אמרו מה ראה בן עמרם שלא יצא?

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ד. אמרו על משה רבינו שהוא שמן על חשבון עם ישראל.⁴

ה. רוב עם ישראל הוי נגיד משה, ורק קצת אנשים פשוטים הוי עם משה רבינו.⁵

מה אתם סבורים יוישב ויועץ עלייכם עצות רעות וחושב עלייכם מחותבות.

⁴ רשי בפסיקת קדושיםין (דף לג עמוד ב' למטה) מביא שאמרו חז"ל שבנוי ישראל הבינו אחריו משה כשהוא הלך לאهل שלו חוץ לפנה (בפרשנת כי תשא), עמדו והסתכלו על משה ואמרו – ראו כמה עבטים שוקיו, ומה צויארו שמן, הכל משלנו.

⁵ דברי יואל מסאטמר (פרשת קrho דף ט'ו): אדוני אבי זקנינו היטיב לב זהה השמע מזקנו הישם משה זהה שהאמר לו שהוא נתגלה בעולם הזה פעם הג', ובגלגול הראשון היה בדור המדבר, ואמר שפלו ראשיו סנהדראות עמדו בשיטתו של קrho, ורק ה罕מו עם הוי עם משה רבינו. ושאל אותו היטיב לב באיזה צד עמד הוא ז'ל, והשיב, שהוא עמד בפני עצמו לא עם משה ולא עם קrho. שאלו היטיב לב היתכן לעשיות כז'

עוֹלָמִים שֶׁל צְדִיקִים

ו. לא רק דבריו סתם רעה, אלא אף כי באים עדי שקר לבית דין והעידו עליום הריביה עדויות שקר של דבריהם רעים.⁶

ז. בכלל הור הוא מטעים בתי דין גודלים על ידי עדויות שקר, ועל סמך עדויות שקר פסקו גודלים ובתי דין חרם והרחקות על צדיקים.⁷

ננד משה רבינו? השיבו, שאחתה לא הפרת את קורת, ואילו הייתה מפир אותו לא הייתה שואל כה.

⁶ קיבלו על מוּהָר^ז מברסלב בבית דין שמונה עשרה גביות עדות של מעשים רעים. (כוכבי אור הוצאה משך הנחל, דף שנ"ב)

על רבי אהרון הגדול מקראלי העידו עדים בבית דין שעבר עבירה חמורה של אשת איש (ספר מאורי אש עמוד צ"ז). וספרו עליו מתנגדין שראו שהוא מתנגד בבן העיר יחד עם פרוץ. (אמרי אש דף שמ"א)

על המאור עיניהם מטשרנווביל תלמידו של הבעל שם טוב הקדוש העידו בגביה עדות לפניו גודלים באותו דור, שהוא חוטא עם נשים גוונות. בן לאשרי לモהרי הובמן ז"ל).

עוֹלָמִים שֶׁל צְדִיקִים

⁷ שוי"ת מהרץ"ם (חלק ז' סימן מ"ח): בדבר מה ששאל אם יש חשש על השרוב הנוסעים לצדי הדור וכו', מפה האיסור של הגה"צ אבד"ק וכו' זיל ושאר גודלים שנצטרכו עמו.

הנה ידע ידידי כי בעת שהיה הריש, קייתי אז אב"ד דקהילת פאטאך והייתי מן המסתופפים בצל מך הגה"ק מזידיטשוב ז"ע, וידעתי את כל הנעשה, וכןנו כי הייתי אז סמוך לטשארטיקוב נתברר לפני בברור גמור שככל הגביה עדות שנשלחו אחר הצדיקים הקדושים הנ"ל היה רק מצד הholeיכים אחרי רעות זרות מינות ואפיקורסיות וכל תאות פזמון ומפל שקרים וקזיבים, ולא כלל לא אלה בלבד שום צד חשש.

והנム שהיה אז בידי להיות נזker משיחית ש"ב הלו כי היה לי גם ש"ב אחר, בכל זאת אכלי וואוכל עוד וכו', וכך גם אשר עמדתי מרוחוק מאד, ולא נתעוררתי לשום הצד, אבל האמת היה טמון בלבוי והאמת עד לעצמו.

ומה ששאל איך יתכן שנזדמן טויות לפני הגה"צ ה"פ' בדף גدول כמה? פבר היה לנו לעולמים בחלוקת הגאון ר' יונתן ור' עמדין, וכחנה וכחנה.

דברי שלום מיטראפקוב (נכד הדברי חיים מצאנז, פרשת דברים): אפילו כישיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושותעים שאחד אומר על חבירו דבריהם נגידו, ידוע שזה מחלוקת בעלי לשון הרע אשר היציר הרע

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ח. על הרמח"ל ספריו כל רע ופתבו חרם בבתי דין, ובתבו עליו שבל ספריו נשרפים עם שמות הקודש שביהם כמו ספרי מינימ. ובתבו עליו שם היה בזמנ סנהדרין היה נדונ במקושט ומוגהך.⁸

ט. על בעל התניא העידו עדויות שקר שהוא תלמידיו מלעיגים על דבריו חז"ל ולא שומרים את התורה, ועשו עליו חרם על ספק עדויות שקר בלי שהודיעים חקרו ובדקו בעצםם את הדברים אם זה נכון.⁹

רוצה להפריע לצדים ותלמידיהם מעסק מצותם ותורתם, על כן הוא מעמיד הולכי רכילות בשקרים השונים.

ש"ית תולדות יעקב סימן ל"ג (נכד ר' אברהם אחיו הגרא): כל החרברים השקרים וכו' יתלו באילן גדול וכו' עד שקר העידו בפניו הגרא"א ז"ל. ואם יאמר האומר איך יכול להיות אשר על פי העדים ודבריהם הבדויים וכו' יקרה זאת. וכי לא מצינו אשר קרה לראשונה לראשונים אשר על פי עדות שקר דנו דיןיהם ונגמר דין למייתה בגין בנו של שמעון בן שטח שנחרג על פי בית דין מפני עדות שקר שהעידו בפנייהם.

⁸ אגרות רמח"ל הוצאה מכון רמח"ל, עמוד שמ"ד, שם"ה, שם"ו, שם"ז, שנ"א, שנ"ב, שנ"ג, שנ"ז, שנ"ח, ת"ו.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ו. על מוחה"ן מברסלב אמרו שהוא שבתאי וממשיך של בת ש"ץ משיח השקר¹⁰.

⁹ אגרות בעל התניא (אגרת ח): להרחקנו מעל גבול ישראל בהרתקות שונות אשר יצאו מפי מקצת חכמי וכו' לדון בדיני נפשות עם רב מישראלי וכו' מה שהוא שקר גלווי ומפרנסם לכל יודענו ומפирנו וכו'.

ואין מקבלין עדות שלא בפניו וכו', ואיך לא חסוי ולא חמלו שלא להחיקות עם רב מישראלי וטרפו נפשם באפס לירד לחיקיהם ולגמר דין שלא בפניהם לבلتוי שמוע מהם שום טענה ומענה ופתחו פה והתנצלות וכו'.

ואם עבר עליהם רום קנאה לקנאות לה' ולתורתו ולגדור פרצותם בישראל, היה להם למחול על כבודם הרים ולבור בעצם ובכבודם משור לשער במחנה ולעין בעינא פקיחא על כל דרכינו, העת להם לשבת בbatisם ספונים וكمתלהלם היורה זיקים ומחיצים חז שחות לשונם תחלק הארץ ומלאה דם מפה לפה וישלחו ידם איש באחיו ואיש ברעהו, זאת שימת שלום על ישראל? שומו שממים על זאת.

¹⁰ כתוב בעל ה'תורה תמיימה' בספרו מקור ברוך (חלק ג' עמוד תרכ"ו) שהמתנגדים על רבי נחמן מברסלב חשו אותו שהוא מכת הש"ץ ושאר משיחי השקר שהיה בדורות קודמים.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

יא. על מוחר"ז מברסלב אמרו שלא יתבן אלא אחד מהשתים, או שלא הוא צדיק מאד מivid, או שהוא רשות גדוֹל מאד¹¹.

יב. כתוב מוחר"ז מברסלב שיש דבר כזו שצדיק מיוחד בכהנה עוזה שידברו עליו ויגידו עליו רע שמעולם לא היה, כדי שעיל ידי שמובאים אותו ושובכים את דמו הוא מציל את עם ישראל מהרגנות וגנירות קשות¹².

¹¹ חי מוחר"ז (סימן רס"ב): כמה פעמים חזר בעצמו דברי העולם שאומרים עליו שאין כאן ממציע, רק או שהוא חס ושלום כמו שהמתנגדים בודים עליו וכו' הדברים על צדיק עתק רחמנא לאלו וכו', או אם הוא להפוך שהוא צדיק אמיתי, אז הוא חדש נפלא ונורא ונשגב שאי אפשר לשער במח אונשי כלל.
כפי כן היו רגילים לרבעולם לומר עליו זכרונו לברכה. והוא זכרונו לברכה חזר בעצמו דברים אלו כמה פעמים ורמז לנו שהאמת הוא כן שאין כאן ממציע. והבוחר יבחר לו האמת כי האמת הוא אחד.

¹² לקוטי מוחר"ז (סימן ר"ס): לפעמים צריים אל ההיווד הרבה נפשות מאד חס ושלום, על כן בא הריגה חס ושלום.

עוֹלָמִים שֶׁל צְדִיקִים

יג. על כל צדיק יש קושיות ורינוגים קשים¹³.

ובן על ידי אבדת השם וכו', ויש אחד שאינו חף בזה וכו', אבל יש אחד שעשווה זאת ברצונו וב דעתו, שמוסר את נפשו על קדוש השם, דהיינו המפרנס שלו, שהוא בחינת שם שהוא בחינת נפש, ומחתמת זה אף על פי שהוא מפרנס, אף על פי בן אינו מפרנס כלל, כי אדרבא הוא להפה, כי הכל דוברים עליו, ובודים עליו בזבאים שלא עלה על דעתו, ויש לו שפיכות דמים ממש מזה.
ועשווה זה בכוננה, כי הוא בחינת מסירת נפש ממש, כי השם הוא הנפש, וגם יש לו שפיכות דמים מזה, והוא מצליח את ישראל בזה ממש מהיה ראוי לבוא עליהם חס ושלום בשבייל היחוד פנ"ל, ועל ידי מסירת שמו שהוא נפשו, הוא מצליח אותם.

¹³ תורה אבות (סלונים, דף רמ"א אות מ') אמר הר"ם מקובryn ז"ל: על כל צדיק יש קושיות ורינוגים, כדרכ שמצינו אצל תמר שהוציאו לעז כי הרה ליזנוגים.

זכותא דארחים (פרק תזריע): ספר הרב הקדוש רבי אברהם מפוריסוב כי הרב הקדוש הרב מגראדייסק רבי אלימלך זצלה"ה אמר לו כי העולם מרגענים עליו על אשר נתן רשות לכינס אליו ונשים עם

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

יד. את רבי זושא מאנפולי היה מבנים פעם "משוגע", ורק בהמשך הזמן נודע בבודו ובעלתו.¹⁴

בקשותיהם. וננוון זהה היה גם כן על זקנו המगיד הקדוש מקאן'גיא, והמגידzel אמר כי רנוון זהה היה גם כן על דוד המלך אשר אמר ואני ידי מלכחות בדם וכו'.

¹⁴ שם שרפוי קודש (חלק א' סימן תרכ"ד): אמר מוהרנת'ת היום כשמצירים את הרבי רבי זושא מאנפוליzel מצירים אותו בשם הרבי רבי זושא, אולי פעם היו מבנים בעיני ההמון. וכן שאמרו של היראים והכשרים הרי הם כמשוגעים בעיני ההמון. וכך על הפסוק "וسر מרע משטולל".

עוֹלָמִים שֶׁל צַדִּיקִים

פרק ב'

הסתת היצר שיחלקו על גדוֹלִי הצדיקים

א. כשרואים צדיק גדוֹל עובד את ה' מאד מאד, זה גורם שפטקנאים בו ושותנים אותו מאד ומתחילה להוציא עלייו שם רע¹.

¹ נועם אלימלך (פרשת וישב): הצדיק העובד את ה' מאהבה ומשמח את המקום ברוך הוא בחזקה ושמחה נקרא בשם בן, ואחר שהוא צדיק כזה שנקרא בן, אזי בא למדרגה יתרה שעולה קנאת אדם עליו שפטקנאים בו ושותנים אותו.

זה הענין, שצדיק כזה שהוא בבחינה של בן להקב"ה שהוא משמח את ה' יתברך ועובד מאהבה, זה מעורר קנאה של אנשים עליו ולכון שותנים אותו.

שומר אמונים (מבוא השער פרק י"ד): יש פתאים מבהלים באמ רואים בר ישראל עובד ה', מקנאים בו קנאתם הפתאות של קנאה ושנאה ולעג וקלס נבו, ונמאס בעיניהם יותר להבדיל משנאת וכו', לשופכים עליו ביז לדבר עליו שקרים ולשון הרע.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ב. הימצֵר הרע מסית גְדוּלִים בתרזה על ידי שַׁקָּר וטעות שיחלכו על הצדיק האמתי הגדול, כדי להרחיק את האנשים ממנה.²

ג. אסור לשמי עקיות על הצדיק, אפילו מעדים שהם באמת הצדיקים גדולים.³

² לקוטי הלוות (הלכות גזילה הלכה ה' אות י'): שמעתי והבנתי מפיו הקדוש זכר צדיק לברכה שאמר שזה יצר הרע גדוול אצל פמה בני אדם ובפרט הגודלים במעלה, שבשביל דבר אחד שנדרה להם שהוא מצוה - הם מפקירים הפל ובאים על ידי זה לדי קלוקלים רבים, ובפרט כשבאים על ידי זה לידי מחלוקת.

וכשתחוו בכל המעשיות שהיה בין הצדיקים בכל דורendor הפל היה בבחינה זאת, שהבעל דבר הטעה אותם כאלו שפנגו פוגם הרבה ומצווה למסר נפש לרודפו.

³ לקוטי הלוות (הלכות שבת הלכה ז' אות ל"ג): על כן הזהיר לזכור מעשה מרין, להורות שאף על פי שהיו צדיקים נוראים, אף על פי כן שגו בזה אחרון ומרין שהרהור אחר משה. מכל שכן שאסור לשאר העם להרהור חס ושלום אחרי צדיק האמת אף על פי שישומעים מצדיקים אליו קשיא עליו.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ד. הפלחה של עמלק בכלל הדורות, היא להקים מחלקה על הצדיק האדול שמכר אנשי ליהקב"ה, והוא מטעה אותם בראיות בכל מיני הוכחות שהוא לא עדיך כדי שיחלקו עליו.⁴

⁴ לקיטי הלוות (הלכות שבת הלכה ד' אות ט'): בכלל דור ודור יש בחינת מלחמות עמלק. ועיקר מלחמותו של עמלק יmach שמו היא רק דיקא נגד הצדיק האמתה זהה שהוא הרראש בית. כל מלחמותו הוא מה שמערבב את העולם בכלל עת וועשה מחלוקת גדול בכלל עת על הצדיק האמתה זהה שהוא הרראש בית, כדי להרחק את ישראל ממנו כדי שלא ישבו לה' יתברך על ידי הצדיק זהה שהוא הרראש בית שיש לו כח להזכיר כל העולם לモטו.

לקיטי הלוות (הלכות מתנה הלכה ג' אות ד'): הוא מתחם בערמיותו וועשה מחלוקת גדול בכלל דור על הצדיק האמת, והולך ומפתח ומסית את העולם שיחלקו על הצדיק האמת, ומטעה אותם בכמה רפאות ובכמה הוכחות שאינו צדיק כלל, עד שפופרים וחולקים עליו.

ועל כן זאת הפלחה היא מלחמה קשה ונдолה מכל הפלחים שבעולם, כי עמלק שהוא הבעל דבר, מעריב את העולם עד שאין אפשר בשום און לידע האמת היכן הוא, כי השקר מתחפה לאמת בכלל הבחינות. וזהו חבלו של משיח שהוא הקטגוריא בין התלמידי חכמים.

עולמים של עדים

ה. התקון לזה הוא רק תמיות ופשיות ויעק לה' יתברך שירחה לו את האמת במי להדק.⁵

ו. וכיות והוכחות לא יעזור, כי מחתמת תאורת הנזחן סותרים את כל הראיות ומספרים ספרי שקר כדי לסתור את האמת.⁶

⁵ לקוטי הלוות (הלכות מתנה הלכה ד' אות ד'): התקון לזה הוא רק תמיות ופשיות, שמי שרוצה לחוש על נפשו לבב תאבד תקנות חס ושלום, כפי מה שכל אחד יודע בנפשו גנאי לבבו ומכווביו, הוא צריך להתנהג בתמיות ובאמת, וליעק מאי לה' יתברך שירחו האמת לאמתו שידע במי להדק אף שיזכה לשיב אליו יתברך באמת.

⁶ לקוטי הלוות (ברכות השחר הלכה ג' אות י"א): עקר הבדיקה בין אור וחשך שהוא בחינת הבדיקה בין אמת ושקר, הוא רק בלב לכל חד כפום מה דמשער בלביה [-כפי שמשער בלבו], כי אי אפשר לברר ולהוכיח האמת על ידי ראיות בשום אופן, כי הכל יכולם לסתור מחתמת נזחן, ולספר כנגד זה מעשיות של שקר והוכחות של שקר לסתור ולהעלים האמת ח"ו.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ו. ה'ישר הרע מגדיל עדים קתנים ומרים אותם לגזבה כדי שפולים ילבו אחראיהם ולא אחריו הצדיק הגדל שאמת יכול להוציאם לדם.⁷

⁷ לקוטי הלוות הלכות שבת הלכה ד' אות ט'): על זה מתקנא עצמו ביוטר הבעל דבר שהוא קלפת המן עמלק ומגיה עצמו לארכו ולרחבו להעלים ולהסתיר שם והדור ופואר של הצדיק האמת חזה, ומקים עליו מחלת גدول.

ולפעמים כשרואה שאי אפשר לו להפקיד האמת לנMRI להעמיד רשות גמור לעשות אותו ראש ומפרנסם כי בודאי לא יטעו בו בני ישראל הכהרים, על כן הוא משתדל בתחבולותיו להתלבש עצמו באיזה קשר או צדיק שאינו גמור, ונוטן לבבו שיחלק על זה הצדיק הניל שהוא הראש בית האמת. והבעל דבר מגדילשמו של זה החולק והמתנגד על הראש בית האמת, הוא מגדילשמו מאד ומפרנסם אותו מאד.

כי עמלק מראה שבל העולם יתקרבו לאלו הראשים אף על פי שהם צדיקים זאת, כדי להרתקם מהצדיק הגדל הראש בית האמת. כי כל תחבולותיו לרחק ישראל מהצדיק הראש בית האמת שבל תקוונפשות ישראל ובכל העולמות על ידו.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

פרק ג'

זה מלחמה גדוֹלה להתקרב לעדים

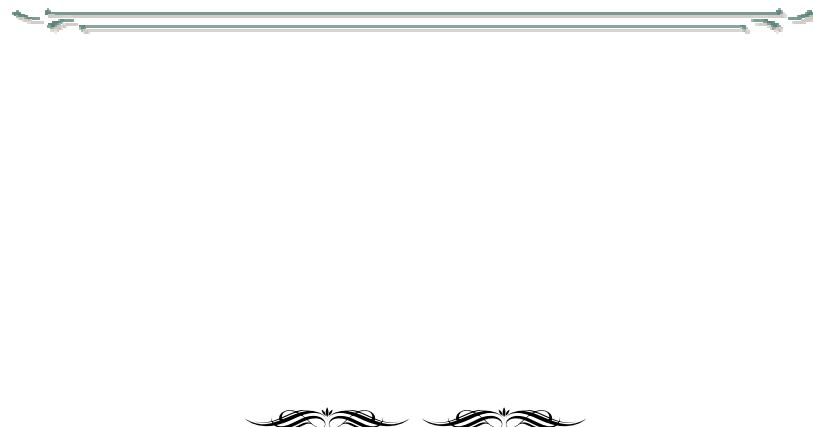
א. כל מלחמת הס"מ עם יעקב אבינו היה שבמשך הדורות יתרחקו מהדים, ביהתחברות לצדיק תלוי כל הגאולה.¹

ב. עיקר מלחמת הס"מ היא להרחק מהצדיק האמתי, על ידי שמראה עליו קוויות. וזה לא דבר קל להתקרב אליו.²

¹ נר ישראל להמגיד מקוזעיך (אות ל"ב דף קפ"ו במחדורות הרב אופמן): נאמר בזוהר הקדוש שהייתה היה כל יגיאת הס"מ בהאבקו עם יעקב בגין הנטה, שייהיו בדורות בורחים מהדים, ואז אסף חסיד מן הארץ, ואז ח"ו נת מסרים הצדירים, ובו תלויה כל גואלת ישראל בהתחברות לצדיק זה גורם כל היחסים.

ושם בהמשך (עמוד רב"י) כתוב המגיד מקוזעיך: וכל מגמת היצר הרע הוא רק לדחות הכלל ישראל מהצדיק, ואז הוא ח"ו חורבן עולם, וכבר כתבנו מזה לעיל, ואיש הנלבב ילבב והחי אל לבו.

עלְמָם שֶׁל צִדִּיקִים

² אוצר החיים (מקאמראן): יש נסונות על בני אדם, רבות וגדלות על ידי פיתוי ס"מ ושלוחיו, אם לדבק עצמו אל תלמיד חכם צדיק, או לפרוש.

והם נסונות גדלות, כי הס"מ מראה לו קושיות רבות על צדיק. אשר על זה אמרו המהרר אחר רבו באילו מהרר אחר השכינה. וכל עיקר בונת הבעל דבר, שיביא לבו שנאה על הצדיק תלמיד חכם אמת. עיקר פיתוי הס"מ, שיסיר לבו מצדיק אמת על ידי קושיות ופתויים שלו, והוא באמת נסיוון גדול לדבק עצמו אל צדיק אמיתי.

בספר נוצר חסד (פרק ו' משנה ב'): באמת הרבה נסונות עוברים על האדם אם יעמוד באהבת הצדיק. כי סטרא אחרת מפריד אלף בקשות של הבל ובכמה עניינים להסיר אהבת הצדיק אמת. וכן ארע למxon הרבה רבנו חיים ויטאל עם מxon האר"י בפה נסונות. וכן חזק ואמצץ לקשר נפשך ורוחך באהבה עזה אל הצדיק אמיתי.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ג. הַמְּלֻחָמָה הַכִּי קָשָׁה מִפֶּל הַמְּלֻחָמּוֹת שִׁישׁ לְאָדָם בַּעֲולָם הַזֶּה הוּא בָּעֵנִין הַתְּקָרְבּוֹת לְעֲדִיקָה.³

ד. דָּוקָא יָשׁ קַוְשִׁי גָּדוֹל מִאָד וְצָרִיךְ לְעַבְור בְּזִוְנוֹת גָּדוֹלִים וְשִׁפְיכוֹת דִּמְיס לְהַתְּקָרֵב לְעֲדִיקָה, בַּי עַל יְדֵי זֶה מַי שְׁרוֹצָה כִּבּוֹד מַתְרָחָק וּבְאַמְתָה רְאוּי לְהַרְחִיקָוּ, וְמַי שְׁרוֹצָה אֶת הָאָמָת סּוּבֵל בְּזִוְנוֹת.⁴

³ לקוטי הַלְכּוֹת (מנחה הלכה ז' בסוף, בראשי פרקים): בְּכָל דָּוָר וְדָוָר הַעֲקֵר הַמְּלֻחָמָה וְהַגְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם, וְגָדוֹלה מִכֶּל מִינִי מְלֻחָמּוֹת שִׁישׁ לְהָאָדָם בַּעֲולָם הַזֶּה הוּא בָּעֵנִין הַתְּקָרְבּוֹת לְהַעֲדִיקָה.

⁴ לקוטי הַלְכּוֹת (מנחה הלכה ו' אות יא): הִיא טוֹבָה גָּדוֹלה מִה שִׁישׁ מְחַלְקַת עַל הַצְדִיקִים הָאָמָתִים, שַׁעַל יְדֵי זֶה נוֹפְלִים בְּדִיעָתָם סִפְקוֹת וְקַשְׁיוֹת, וּנְתִרְחָקִים אֹתָם הָרְאוּיִים לְהַתְרָחָק. וְאֹתָם הַחֲפָצִים בְּאַמְתָה סּוּבְלִים בְּזִוְנוֹת וִינְגִיעּוֹת וְטַרְחוֹת וּמַתְקָרְבּוֹת.

אֲלוּ הַמַּתְקָרְבִים הֵם רֹוצִים לְהַנּוֹת מְהֻנְעִימּוֹת בְּלֵי יִסּוּרִים וְשִׁפְיכָת דִּמְיס, וְהֵם חֲפָצִים שִׁישְׁפָע עַלְيָהֶם נְעִימּוֹת הַתּוֹרָה וְגַם יְהִי לָהֶם כָּל הַכְּבוֹד וְכָל הַתְּאֻוֹת שֶׁלָּהֶם.

עַל כֵּן הִיא טוֹבָה שִׁישׁ מְחַלְקַת, שַׁעַל יְדֵי זֶה בָּאים קַשְׁיוֹת וּסִפְקוֹת שַׁעַל יְדֵי זֶה כָּל הָרְאוֹצָה לְהַתְּקָרֵב אָרֵיךְ לְהַפְּקִיר כִּבּוֹד עָצָמוֹ וְלִסְבֵּל בְּזִוְנוֹת

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

ה. אי אפשר להתקרבות לצדייקי אמתאים ולבקרים הגליים אליהם, אלא על ידי זה מסירות נפש, להיות מוכן לסייע בזונות וشفיכות דמים בגל ההתקרות לאדי⁵.

ושפיכת דמים הרבה.ומי שאינו יכול לעמוד בזה מתרחק, ובודאי ראוי להרחיקו מאחר שרוצה עדין בקבוד.ומי שחשף בהאמת רואה את האמת ומתקרב על ידי יסורים ויגיעות בזונות, כי אי אפשר להתקרבות ולהתתקון כי אם על ידי זה.

⁵ לקוטי הלוות (הלכות שלוחין הלכה ה' בסוף): משם ילמד כל אחד הרוצה להתקרבות לצדייקי אמת, שאריך על כל פנים למסר שמו שהוא נפשו בשבייל זה, הינו שיתרצה לסלב בזונות ושפיכות דמים הרבה על ידי שנקרה על שם הצדיק האמת. ויבטל כבודו בשבייל כבוד ה' יתברך שיתגadel על ידי שיתקרב להצדיק האמת שיתקנו נפשו ועל ידי זה יזכה למץאו ולהתקרבות אליו עד שיזכה לחמי עולם.

כי אי אפשר להתקרבות לצדייקים וכברים אמתאים הגליים אליהם כי אם על ידי מסירת נפש. ועיקר המסירה נפש הוא בחינה הנ'ל לבטול כבודו ולסלב בזונות שהוא בחינת שפיכות דמים ממש. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה.

עוֹלָמִים שֶׁל עֲדִיקִים

והכל אַרְיכִים לְסִפְל בְּשִׁבֵּיל בְּקַשְׁת הָאָמֶת לְאָמֶתוֹ. וְאֵז דִּיקָא יַזְפָּה
לִידָע הָאָמֶת לִמְיַה לְהַתְּקִרְבָּה. כִּי בְּכָרָס מְלָאָה וּרְדִיפָת הַכְּבוֹד וְהַעֲשָׂר כַּאֲשֶׁר
מְצֹוי עַכְשָׂו בְּעֻזּוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל יָדֵי כָּל זה אֵי אָפָּשָׂר לְמַצָּא הָאָמֶת.